

POVESTE TERAPEUTICĂ

Copilului căruia îi este frică de dentist - Mica sirenă

A fost odată, ca niciodată o mică sirenă.

Trăia în adâncul mării într-un palat superb de corali în mijlocul unei grădini uriașe. Toate animalele mării o iubeau deoarece era tare drăguță, ajuta pe toată lumea și niciodată nu făcea rău nimănui.

Acum, sigur credeți că mica sirenă trăia foarte fericită în mijlocul prietenilor ei în palatul minumat. Ei, dacă credeți acest lucru, vă înșelați. Mica sirenă era foarte nemulțumită de soarta ei, deoarece nu-i plăcea să fie sirenă. Cea mai mare dorință a ei era să fie un copil obișnuit. Tristă, ofta atât de adânc, încât marea răsuna de oftatul ei. Animalele mării o compătimeau, meduzele, delfinul deștept, ba chiar și rechinul hămesit – toți vroiau să o ajute.

S-a întâmplat într-o zi, când mica sirenă ofta mai amarnic decât de obicei, că dintr-odată a apărut în fața ei o zână fermecătoare și i-a spus:

-Îți îndeplinesc trei dorințe. Gândește-te bine ce-ți dorești, pentru că odată pronunțată dorința ta nu poate fi retrasă.

-Nu trebuie să mă gândesc mult, deoarece de ani buni îmi doresc să fiu un copil obișnuit! Ascultă deci prima mea dorință: să am picioare în loc de înotătoare și să fiu un copil adevărat. A doua dorință este să trăiesc departe-departe de mare să nu-mi fie dor de casă. Ultima mea dorință este ca oamenii să mă iubească precum animalele mării.

-Toate dorințele ți se vor îndeplini. Păcat doar că nu ți-ai dorit sănătate. Sănătatea este comoara cea mai scumpă pe pământ. Dar, îți doresc noroc. Să fii un copil la fel de bun, cât de bună ești ca sirenă! i-a spus zâna și a dispărut.

Dintr-odată s-a auzit un zgomot și un vâjâit teribil. Apoi totul s-a întunecat. Mica sirenă nici n-a apucat să-și ia rămas bun de la prietenii săi, animalele din mare, căci s-a văzut imediat într-o căsuță de la marginea orașului.

-Ce frumos este aici!- strigă fericită. Ce repede mi s-a îndeplinit dorința! Ce bine e să fii om! Deoarece era o creatură deșteaptă, a învățat foarte repede obiceiurile oamenilor. Nu peste mult timp i s-a îndeplinit și ultima dorință: toată lumea a îndrăgit această fetiță frumoasă venită de departe și peste puțin timp casa i s-a umplut de prieteni.

Într-o seară, mica sirenă- care n-a mai simțit până atunci durere- a avut o durere îngrozitoare de dinți.

-O, mai bine rămâneam sirenă! se plângea ea. Vai mie! Vai mie! E bine să fii copil, atunci dacă ești sănătos. Vai mie, vai mie! De-aș trăi și acum în adâncul mării! De ce n-am rămas sirenă? Și într-un târziu a adormit plângând.

A doua zi dimineață însă durerea a dispărut. Mica sirenă i-a povestit Cristinei, prietenei ei cât de tare a durut-o măseaua seara trecută.

-Trebuie să mergi la dentist, a spus Cristina. Chiar dacă acum nu te mai doare dintele. Dacă nu, atunci durerea va reveni mult mai tare.

Mica sirenă a pălit.

-Cum? La dentist?! Cum aș avea eu curaj să mă duc acolo? De fapt nici nu știu cum e dentistul!

De unde să fi știut, deoarece pe timpul când era sirenă nu avea nevoie de nici un fel de medic.

-Știi ce? a întrebat Cristina. Să ne jucăm de-a dentistul! Atunci îți vei putea închipui cum e la dentist. Și nu îți va mai fi frică. Dacă omul cunoaște ceva, acel ceva devine mai puțin înfricoșător. Hai să ne jucăm cum ar putea să fie de-adevăratelea!

-Mi-e frică și de gândul de a porni la dentist. Și să mă așez în scaunul dentistului! Să-mi deschid gura! Nu, nu, nu! Vreau să mă întorc în mare! De-aș fi rămas sirenă!

-Cât ești de lașă! Nu tăgăduiesc că și eu sunt puțin emoționată, când trebuie să mă duc la medicul stomatolog. Nu pot să spun că este un lucru plăcut, dar nici atât de groaznic ca să fii atât de speriată. Hai să ne jucăm de-a dentistul! Așază-te comod în scaunul acesta cu spătar și

gândește-te la ceva frumos. De exemplu la jocul tău de societate preferat, ori la cineva pe care-l iubești mult.

-Bine, imediat mă voi gândi la ceva frumos, se bucură mica sirenă.

-Acum imaginează-ți că ne ducem deja la dentist. Dacă te ia din nou frica, uită-te la mine și gândește-te la ceva vesel.

-Brrr! s-a scuturat mica sirenă. Nu-mi place să-mi imaginez astfel de lucruri.

-Te vei obișnui, a răs Cristina. Hai să mai încercăm odată.

Acum mica sirenă s-a putut gândi mult mai ușor la drumul spre dentist. Iar la a treia încercare deja i se părea floare la ureche.

Următorii pași: a suna la ușă, a intra în salonul de așteptare, a intra în sala de tratament, a se așeza în scaunul dentistului, au urmat fără nici o problemă.

-Acum deschide-ți gura. Eu voi bâzâi ca

-Au! a strigat mica sirenă și și-a deschis speriată ochii.

-Gândește-te că o muscă bâzâie lângă tine ori o motocicletă pe stradă. Dintr-odata sunetul perforatorului nu va mai fi atât de neplăcut. Auzi cum zboară muștele în jurul tău? Bravo! Ești foarte curajoasă!

Nu putem nega că sirenei nu-i plăcea jocul de-a dentistul. Dar, după ce au exersat de mai multe ori, râdea la gândul că o motocicletă a intrat în gura ei și acolo bâzâia.

-Continuăm jocul de-a dentistul.- a anunțat Cristina. Ce-i adevărat, e-adevărat că tratamentul uneori doare un pic. Dar mult mai puțin decât te-a durut ieri măseaua. Acum iar intră motocicletă în gura ta. Zzzz-zzzz: a și plecat. Bravo, bravo! Ești forte, foarte curajoasă! Știi ceva? Azi trebuie să mă duc la dentist. Poți veni cu mine și poți privi tratamentul.

Cele doua prietene s-au și dus la dentist. Asistenta le-a întrebat numele și ele au ocupat loc în sala de așteptare. Mica sirenă s-a uitat atent în jur.

Interesant, nici nu e atât de îngrozitor aici! s-a gândit în sinea ei. Pot să răsfoiesc și reviste colorate! A și luat o revistă și privea imaginile interesante. Între timp a uitat cu totul că este la dentist.

Atunci s-a deschis ușa și doamna asistenta a chemat-o pe Cristina. Cristina a rugat-o ca în mod special să poată intra și prietena ei cu ea. Astfel mica sirenă a intrat în sala de tratament. A văzut multe instrumente iar în mijlocul camerei se afla scaunul dentistului. Cristina s-a așezat și și-a deschis bine gura. Doamna doctor i-a verificat pe rând dinții.

-Am găsit vinovatul! a spus glumind și a apucat perforatorul. Asistenta a așezat în gura Cristinei o țevușcă îndoită. Prin conducta aceasta se scurge saliva i-a explicat sirenei. Sunetul perforatorului n-a fost deloc o muzică plăcută. Dar mica sirenă s-a gândit la jocul lor și a zâmbit.

În timpul tratamentului Cristina a ținut ochii închiși dar pe când perforatorul ar fi pricinuit durere mai mare, a și încetat bâzâitul. Doamna dentist a pus o alifie argintie în gaura făcută.

-Clătește-ți gura și nu mușca pe partea tratată timp de doua ore. La revedere! a spus doamna doctor.

-Ce repede s-a terminat! a oftat ușurată Cristina. Nu e o distracție, dar nici nu trebuie să ne fie teamă .

-Dar totuși aș dori să ne mai jucăm odata acasă de-a dentistul înainte să vin și eu la tratament, a spus mica sirenă.

Și în timp ce se ducea și ea la dentist se gândea la joc și la tot felul de lucruri plăcute. Astfel nu i-a fost greu să fie foarte curajoasă.

Și pentru că s-a terminat durerea, mica sirena se bucura din nou că este copil adevărat.

POVESTEA TERAPEUTICĂ

EDITURA ARDEALUL, 2004 - Biblioteca de psihologie